ANA MUHALEFET DERGİSİ

Dinozor

08 NİSAN 1999 PERŞEMBE • SAYI: 89 • FİYATI: 150.000 TL

NATO, YENİ MÜTTEFİKLER KAZANDI

Yıllar önce "NATO'YA HAYIR!" dedikleri için olmadık çileler çeken, ölümlerden dönen, işkenceler gören solcu kalemler, Kosova Operasyonu başlayınca en hızlı NATO'cu oluverdiler! NATO aynı NATO. Dün de dünyanın efendisi ve halkların kırdırıcısıydı, bugün de öyle. Değişen, dönen, yozlaşan kim?

DERYA SAYIN

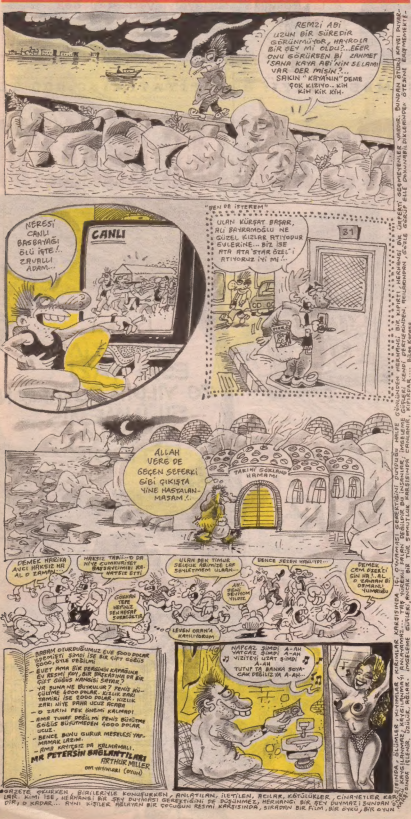

AZ SONRA!..

Şoktan da öte! İnfial! NATO, Amerika'yı vurdu! Sabah saatlerinde ABD'nin silah tesislerini vuran NATO'dan bir yetkili şöyle konuştu: "Evet, ABD'yi vurduğumuz doğrudur! Bu operasyonun adı da 'Delikanlılık Harekatı'dır! Sırplar, Kosovalı Arnavutlar'a zulmediyor diye barışı korumak için müdahale ettik! Demek ki dünya barışı NATO için önemli! Dünya barışının anasını en çok belleyen ülke de sömürünün, emperyalizmin, silah ticaretinin merkezi ABD değil mi? Barışı gerçekten istediğimiz için Irak'la, Yugoslavya'yla yetinemezdikb Meseleyi kökünden halledeceğiz, durun bakalım!"

AZ SONRA!..

Yılmaz, Çiller'in önerisini kabul etti! Yılmaz, "Tansu Hanım, 'Seçimde geride kalan politikadan çekilsin' deyip duruyordu. Bizim Mahzun Kırmızıgül'le uzun uzun konuştum. Çiller'in teklifini kabul ediyorum. Seçimden yenik çıkarsam Prestij Müzik Ailesi'ne söz yazarı olarak katılacağım. Ayrıca Mahzun'un konserlerinden önce stand-up yapacağım" dedi!

AZ SONRA!..

Tansu Çiller, mitinglerde cennetin anahtarını dağıtıyor! Fazilet'in oylarına gözünü diktiği için seçim çalışmalarını din sömürüsü üzerine kuran ve mitinglerde halka başörtüsü dağıtan Çiller'in bu kez de seçmenlere cennetin anahtarlarını verdiği belirlendi! Çiller konuyla ilgili olarak şu açıklamayı yaptı: "Daha evvel iki anahtar sözü vermiştim. Bu politik bir hataydı. Şimdi cennetin anahtarını dağıtıyorum ve insanlara evi, arabayı çok çok aşan şeyler vaadediyorum. Üstelik bu dünyada hesap sorulması da mümkün değil. Ben bu din olayını çok sevdim. Artık adım Rabia Tansu Çiller'dir!"

AZ SONRA!..

Sosyetede benzin salgını! Kokain partilerinin yerini benzin partilerinin aldığı ve sosyetenin renkli simalarının sık sık biraraya gelerek benzin kokladığı öğrenildi! Adını açıklamayan bir renkli sima, "Ne ecstasy, ne kokain! Hiçbiri benzin kadar zamlanmıyor. En pahalısı olduğuna göre, en iyi kafayı benzin yapar diye düşündük. Bu tavrımızda kararlıyız" şeklinde konuştu!

AZ SONRA!..

Clinton'ın yeni skandalı! Monica Lewinsky başta olmak üzere onlarca kadınla ilişkisi saptanan Clinton'ın bu kez de Internet virüsü Melisa'yla birlikte olduğu iddia edildi! Clinton, "Ben bir şey yapmadım, o bulaştı" derken, Hillary Clinton, "Pes be kardeşim!" demekle yetindi! Melisa yorum yapmadı!

AZ SONRA!..

Sanat dünyasında bir üzücü ayrılık daha! Zeki Alasya-Metin Akpınar çiftinden sonra Yalçın Menteş ile Çarli'nin de yolları ayrıldı! Menteş, "Böyle birliktelik olmaz. Cüzdanımdan para çalıp muz alıyor. Artık yeter" derken, Çarli, "O adama dayanamıyorum. Hangimiz evrim geçirmiş anlamadım. Ben ondan çok daha akıllıyım" şeklinde konuştu!

AZ SONRA!..

Fenerbahçe Müzesi boş kalmayacak! Bu sezon kupa kazanamayacağı anlaşılan Fenerbahçe'nin müzesine, felaketi başlatan Rüştü'nün maket bıçağı konulacak! Maket bıçağına bakıp bakıp ibret alınması amaçlanırken, Ali Şen, "Eğer başkan olursam, o falçatayı eritip kupa yaptıracağıma söz veriyorum" dedi!

AZ SONRA!..

► Son savaş teknolojisini Yugoslavya üzerinde kullanan AmerikaNATO, burnu bile kanamadan savaşı kazanmak istediği için kara harekatında önde çarpışacak taşeron ülke arıyor... Bu taşeronlardan biri de biz olmayalım sakın?!..

► Sırplar tarafından yurtlarından kovulan 20 bin Arnavut, Türkiye'ye yerleştirilecek...

► 16 Mart katliamı sürüyor! MİT, sanıksız 16 Mart katliamı davası müdahil avukatlarından Cem Alptekin hakkında, dava dosyasına sunduğu bir belge ve bu belgeye ilişkin verdiği beyanatta MİT'i tahkir ve MİT mensubu kişinin kimliğini ifşa ettiği gerekçesiyle, 3-14 yıl hapis istemiyle dava açtı!..

YENİ JENERASYON ATASÖZLERİ

Bülbülü altın kafese koymuşlar, "Altının bugünkü kuru ne kadar?" demiş!

⇨ ⇨ ⇨

ANA'sına bak çetesini al!

⇨ ⇨ ⇨

Vur patlasın, ÇAL milletvekili olasın!

⇨ ⇨ ⇨

Leyleğin ömrü çocuk taşımakla geçer!

⇨ ⇨ ⇨

Devletin gizli öznesi çetelerdir!

⇨ ⇨ ⇨

Gençler artık yabancı müzik dinliyor... YABANCI oldukları halk müziğini!

► Ümraniye'nin Faziletli belediyesinin cadde ve sokak adları icraatı: "Saidi Nursi, İslam, Dergah, Cami, Cuma, Selamet, Refah, Fazilet, Ezan, Hicret, Miraç, Kabil, Abdülhamit, vs..." Hay maşallah be!..

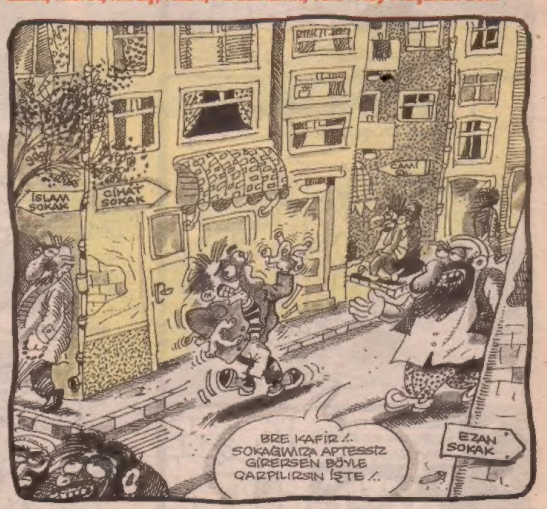

► TRİBÜNLERDEN GAZETE KÖŞELERİNE KADAR, FUTBOL DÜNYASINDA ŞİDDET ARZUSU, YOK ETME GÜDÜSÜ BİTMEK TÜKENMEK BİLMİYOR!..

BABALAR VE OĞULLAR

Musa Gümüş

KAYHAN ERKAN'IN BAZI FİKİRLERİ

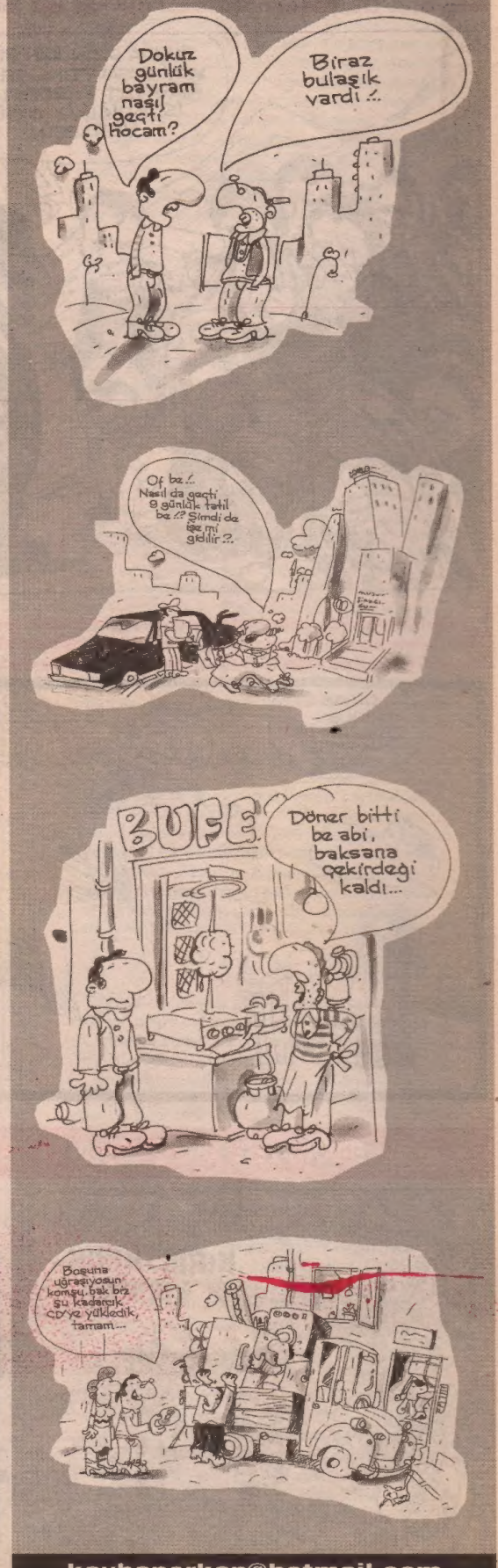

kayhanerkan@hotmail.com

Devamı 6. sayfada

Başlarafı 5. sayfada

YAŞ ÇAY YAPRAĞI

Sefer Selvi

CAN SIKINTISI

Martinez

MEDYAZOR

En fazla fiyatı artanlar

Ayva	26.4
Hastane, yatak ücreti	25.6
Noter ücreti	23.1
Muz	20.8
Mazot	15.5
Bira	11.8
Benzin	10.7
Uçak ücreti	8.6
Marlboro	6.7
Ekmek	6.1
Doğalgaz	5.9
Buzdolabı	5.8
Elektrik ücretleri	5.0

ÖZGÜRLÜK VE MACERANIN 'ÖZEL' ADI

Sabah gazetesi ekonomi sayfasında bir haber. En fazla fiyatı artan maddeler sıralanmış. Örneğin ayva yüzde 26.4, benzin 10.7, ekmek 6.1 oranında artmış. Yüzde 6-7 oranında pahalılaşan *"mamül"* ise Marlboro. Sabah için Marlbora ne denli içselleşmiş görüyor musunuz? Marlboro özel isim, ama Sabahçılar için ekmek-su gibi çok doğallaşmış. Zavallı *"tütün"* destekleme alım fiyatı geçen ay yüzde 55.8 artmasına rağmen Marlboro ağır basmış. Tütün genel bir isim, Sabahçılar "özel"i sever.

Paldır KÜLTÜR Test

1 **Sabah gazetesi "Dikkat! Bu sayfada şaka yok" manşetiyle verdiği haberde Dünya Bisiklet Yeme Şampiyonu ne demiştir?**
a) Bisiklet aparatif favorim pilav üstü triportör
b) Hocam böyle asparagas olur mu?
c) En lezzetlisi Türk bisikleti. Tekerlek jantlarının lezzetini unutamıyorum.
d) Bazen vites kolu boğazımda kalıyor

2 **Hürriyet gazetesi Recep Tayyip Erdoğan'la bayramlaşmaya gidenlerin abartılı sayıda olmasını nasıl yorumluyor?**
a) Minareler süngü enayiler ziyaretçi
b) Tayyip turizmi
c) Tayyip Fan Kulüp üyeleri yolda
d) Şeriatçılar hac görevlerini Tayyip'i görerek yaptılar

3 **Önce gazetesi aşağıdaki haberlerden hangisini 1 Nisan şakası olarak yazmamıştır?**
d) Yılmaz Güney, Öncü'yü basıp 2 muhabiri öldürdü
b) Hande Ataizi ameliyatla erkek oldu
c) Hapisteki yeni imam Doğu Perinçek
d) Yılmaz, Berna Sultan'ı Köşem Sultan'la aldattı

4 **Star gazetesinde 4 gün boyunca röportajı yayımlanan Tarkan'a göre Türkiye kendisini niye seviyor?**
a) Kıvırttığı için
b) Türkiye'yi Avrupa'da temsil ettiği için
c) Açık açık yakalarsa ne yapacağını söylediği için
d) Türk sanat müziği de söylediği için

5 **Hürriyet'in haberine göre CHP İstanbul adayı Adnan Polat'ın 16 bin kişilik "Polat Gönüllü Ordusunda" kaç akrabası çalışmaktadır?**
a) 100 **b)** 350 **c)** 1500 d) 3000

6 **Öncü gazetesine göre halk Mesut Yılmaz'ı nasıl bekliyor?**
a) Yılmaz'ı değil Mahsun Kırmızıgül'ü bekliyor
b) Birdirbir oynayarak
c) Kafalarına huni geçirerek
d) Mitingte dağıtılan gıda paketlerine hücum ederek

BARIŞ ERTÜRK

c) 6) d; 5) a; 4) d; 3) b; 2) c; 1)

DUBLAJ TÜRKÇESİNDEN İNGİLİZCEYE

Çocuklara İngilizce öğretecekler ya önce Sabah başladı. Ozmo'larını gördük. Milliyet a!tta kalır mı hiç. Çok geçmeden o da *"Tots TV"* ile çıktı ortaya.

İngilizce olsun Fransızca olsun herhang bir yabancı dili bilmekte fayda var, fakat yöntem yanlış. Amerikalı ya da İngiliz çocuklarına yönelik hazırlanan bu programlar çocuklarda ancak heves uyandırabilir, *"eğitim"*lerine katkı sağlamaz.

Bir de samimiyetsizlik var ortada. Sabah, Milliyet, atv ve Kanal D'nin asıl amaçları, çok klasik olacak ama, rating kaygısı. İşin kötüsü bu kez en masum kitleyi, çocukları âlet ettiler bu işe. Çorba kâsesi ya da fincan takımı verir tarzda İngilizce dersi veriyorlar. *"Milli"* Eğitim Bakanı da eğitim ve öğretimi özel okullar ve dershanelere emanet etmiş olmanın rahatlığı ve elbette alışkanlığıyla *"dev hizmet"* diye lanse edilen bu fırsatçı zihniyete destek veriyor.

Bırakın İngilizceyi Türkçeyi bile bozmaktan hiç kaygı duymayan bu gazeteler ve TV kanallarından ne bekleyebiliriz ki! McDonalds, Coca Cola, Corn Flakes gençliği bu TV'ler sayesinde *"Heey, dostum!"* ya da *"üzgünüm"* gibi dublaj Türkçesiyle büyümüyor mu yıllardır?

Madem eğitimi çok önemsiyor bu güzide basın çalışanları, kanallarında niçin Televole ya da Çarkıfelek türünden *"eğlence programı"* bile sayılamayan programlara yer veriyor da, örneğin tek bir belgesel bile yayımlamıyor.

BBC ile işbirliği yapacağınıza, ülkenizin öğretmenleriyle işbirliği yapsanıza. Doğru dürüst bir sistem olsa, Milli Eğitim'e yeterince ödenek sağlansa, okullarda teknoloji hâkim kılınsa ufacık çocuklar Türkçelerini de İngilizcelerini de doğru dürüst öğrenemeyecek yetenekte midirler?

İSTANBUL'UN ESKİ BİR HATIRASI

Patlama sonrasında kendini dalgalar arasında bulan **David Stoilan**, su üstünde yüzen bir kapıya tutunur. Biraz sonra da, zorlukla kulaç atan **Struma**'nın ikinci kaptanı gelir yanına. Kanlar içindeki adam, kıyı tarafından bir torpilin geldiğini gördüğünü ama kaptanı uyaracak zaman kalmadığını anlatır ve elleri kapının üstünden kayarak Karadeniz'in sulan arasında gözden kaybolur.

David Stoilan'ın kurtuluşu, 26 Şubat 1942 tarihli Ulus gazetesinde çıkan şu haberle duyurulur: *"Dün, 25 Şubat 1942 tarihinde, Şile'nin 6 mil batısında denizde bir enkaz bulunmuş ve bunun 4'ü ölü, biri henüz sağ beş kişi olduğu tespit edilmiştir. Sağ olan yirmi-yirmi iki yaşlarında Davit isminde birisidir. Kendisi tedavi altına alınmış ve ifadesinde Struma gemisinde bulunduğunu, geminin bir torpile çarparak battığını söylemiştir."*

Karadeniz dalgalarının bir beşik gibi salladığı kapının üstündeki insanlar bir gemi tarafından görülür ve kıyıdaki fenere telsiz ile haber verilir. Struma'nın 23 Şubat'ta Karadeniz'e çekildiği ve ertesi günü batırıldığını düşünecek olursak, gazete haberinden David Stoilan'ın yaklaşık bir gün denizde kaldığı anlaşılmaktadır. Tedavi sonrasında kayıplara karışan Stoilan ile 9 Mart 1980 tarihli *"The Sunday Times Magazine"*de yayımlanan *"Struma'dan Kurtulan Adam"* başlıklı yazıda bir kez daha karşılaşınız. Aradan 38 yıl geçmiş olsa da *"henüz sağ"* olan Stoilan batış anını şöyle anlatır: *"İnsan üstü bir güç beni havaya fırlattı. Birkaç saniye sonra suya çarptım ve yine birkaç saniye sonra da su yüzüne çıktım. Havadan tahta parçaları yağıyordu. Gemiyi göremedim. Tümüyle yok olmuştu. Su, buz gibi soğuktu. Denizin üstü kendini kurtarmaya çalışan kadın, erkek insanlarla doluydu. Bunlar Struma'nın parçalanan ahşap bölümlerinden dışarı fırlatılmışlardı. Geminin metal bölümlerinde bulunanların tümü - bunların yolcuların üçte ikisi olduğunu söyleyebilirim- anında boğulmuşlardı. Ötekilerin pek çoğu da çok çabuk öldüler."*

Struma'nın torpillenmesi sonrasında kurtulmayı başaran tek insan David Stoilan ise de Karaköy önüne demirleyen gemiden bekleyiş süresinde kaçanlar olmuştur. **Çetin Yetkin**, 12 Aralık 1993 tarihli Cumhuriyet gazetesinde yayımlanmaya başlayan *"Struma Olayının İçyüzü"* başlıklı yazı dizisinde, gemiden kurtulan bir kişinin İsrail ordusunda generalliğe kadar yükseldiğini ama adını öğrenemediğini bildirir. Struma'daki insanlar, gemi İstanbul'da demirliyken, kimsenin kaçmasını istememişlerdir. Hatırı sayılır yolcuların aralarından alınmasıyla geride kalanların kurtuluş umudunun kalmayacağı herkes tarafından çok iyi bilinir. Bu yüzden, **Vehbi Koç**'un torpiliyle dört kişinin gemiden indirilmesinin, torpillenmeye doğru giden yolu açmadığını, boğulmamak için tutunacak bir tahta parçası arayan insanlara inandıramazsınız!

Bir kadının da, Struma'dan karaya çıkmasına izin verildiği bilinir. İstanbul'da yaşayan kimi Yahudilere göre bu kadın hamile, kimilerine göre de hastadır. Bunların iki ayrı kadın olduğu düşünülse de, durumlarının benzerliğinden dolayı aynı insan olduğu daha inandırıcıdır. Prof. Dr. **Avram Galante** *"Türkiye Yahudileri Tarihi"* kitabında, **Medea Salomonoviç** adlı bir kadının Struma'dan alınarak Orha-Haim Yahudi Hastanesi'nde tedavi gördüğünü ve sonra kara yoluyla Filistin'e gönderildiğini yazar. Bayan Salomonoviç hamile ise doğumu İstanbul'da mı yapar, yoksa Filistinde mi?.. Bu konuda bilgi sahibi olunamasa da bir insanın daha kurtulmuş olduğu **Sunay Akın**'ı önce sevindirir, sonradan hüzünlendirir. Çünkü Karadeniz'de ölüme terk edilen onca insanı anımsamasının yanında, kadının soyadı **Erich Salomon**'u anımsatır şaire...

"Makineli Tarihçi" diye tanınan Erich Salomon, çanta içine gizlediği makinesiyle bir cinayet duruşmasının fotoğraflarını çekerek ünlenir. Serbest basın fotoğrafçısı olarak nice başarıya imzasını atan Salomon, faşizmin Almanya'da iktidara gelmesiyle Hollanda'ya geçer. Ama Naziler, bu ülkeyi de işgal ettiğinde kaçamayıp eşi ve küçük oğluyla birlikte bir evde gizlenirler. Her şey yolunda giderken gizlendiklerinden kimsenin haberi olmazken, havagazı sayacındaki sayıların artışı ele verir onları. Erich Salomon'un ayakkabıları, 1944 yılında, altmış yaşındayken, Auschwitz toplama kampında ayaklarından çıkarılır ve öldürülen yüzbinlerce insandan geriye kalan ayakkabı dağına atılır. Savaş sonrasında evlerine geri dönen Salomo'nun büyük oğlu, babasının şişeler içinde bahçeye gömdüğü negatifleri bulur ve faşizmin ayak seslerinin kulaklardan silinmemesi, insan kıyımının unutulmaması için yeniden yaşama kazandırır.

Auschwitz'de öldürülen insanların satışa yollanan ayakkabıları arasına gizlenen bir esir, kaçmayı başarır ölüm kampından. Adı bilinmeyen ama saçlarının renginden dolayı *"Kızıl saçlı adam"* olarak adlandırılan katliam tanığı, uzun ve korku dolu bir yolculuk sonrasında İstanbul'a ulaşır. Bu kentte, Auschwitz'te yapılan zulmü, işkenceyi ve gaz odalarını Filistin'den gelen temsilcilere anlatır. Böylelikle İstanbul, toplama kamplarının gerçek yüzünün ilk kez anlatıldığı kentlerden biri olarak tarih sayfalarındaki yerini alır!

Ama İstanbul, ırkçılığın, kafatasçılığın gerçek yüzünü gösterdiği İkinci Dünya Savaşı'nın en trajik belgelerinden birinde daha karşımıza çıkar...

Struma'nın batışının ardından, yolcular arasında kızı bulanan bir anne, Bükreş kentinde gözyaşına boğulur. Bir gün kapısı çalınır, yüreği evlat acısıyla dolu olan kadının... Postacıdır gelen... Elleri titreyerek açar kendisine uzatılan zarfı... Mektup *"Sevgili Anneciğim"* diye başlar: *"Belki İstanbul çok güzel olabilir, fakat ne ben ve ne de benim gibi genç olan* **Lazarescu**, *kenti doğru dürüst göremedik. O da benim gibi Yahudi cemaatine ve postaneye ulaşabilmek için denize atlayarak Boğaz'a doğru yüzmek istemişti. Türk jandarması bizi yakaladı. Kaygılanma, bizi sadece tutukladılar, sonra da bir tekne ile Struma'ya geri gönderecekler. Lazarescu annesine göndermek için bir posta kartı almak üzere kemerini sattı. Ben de birlikte bir şeyler yiyebilmek için gömleğimi sattım. Çorba ve biftek yedik. Sana buradan bir hatıra olarak ancak İstanbul'un eski bir haritasını gönderebiliyorum. Yararlanabiliriz umuduyla ıslanmasın diye plastik bir muhafazaya sarmıştık. Ama artık kullanamayacağız!..."*

SUNAY AKIN

SEÇİM...SEÇİM...SEÇİM...SEÇİM...SEÇİM...SEÇİM...SEÇİM...SE

► Adaylar cadde sokak dolaşıp el sıkarak oy toplama peşindeler...

► Yüksek Seçim Kurulu, kararsız seçmenler için özel mühürler üretti. S partiyi belirleyemeyen seçmenler, bu mühürler sayesinde gönül rahatlı

► Elazığ'a mitinge giden Çiller'e Ağar taraftarları yu

el

ler için özel mühürler üretti. Son ana kadar oy vereceği
ürler sayesinde gönül rahatlığıyla tercihlerini yapabilecek...

e Ağar taraftarları yumurta atarak saldırdı...

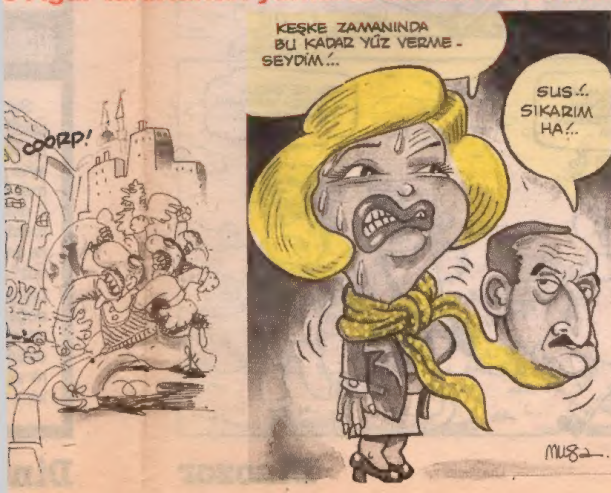

NE KİMSE SORAR HALİM NE HALDEN AHLAYAN BULUNUR

Son anda aldığımız bir habere göre

Rüştü'nün eli sorunsalı

Yeni ayakkabı almış, ayakkabı da bi fazlalık varmış, onu kesiyim derken elini kesmiş... Elde var sekiz dikiş... Olabilir de... Günahını almayalım... Ama *"bokludere"*de bir grup taraftar. Rüştü'nün elini Kurban Bayramı'nda kurban keserken doğradığını ileri sürüyor... Pek yabana atılır bir iddia değil.. Çünkü haberlere bakılırsa Kurban Bayramı'nda orasını burasını keserek acil servislere başvuran Türklerin sayısı o kadar çok ki... Rüştü kestiği elinin derisini nereye bağışladı acaba?

Muhabirimizi olay yerinden tesadüfen bildiriyor

Abi ya oy vercez ya...

Cumhuriyet Halk Partisi Kadıköy seçim bürosunun önünde iki tinerci çocuk... Partililerin başı dertte... Gerçi seçim bürosu bakkal dükkânı sayılmaz ama yine de dükkânın önü kapanıyor biraz... Çocuklar belli ki ya para, ya yiyecek, ya giyecek, bir *"güzellik"* peşinde işte... CHP'liler kabalaşmadan tinerci çocukları başka diyarlara dehlemenin çaresini arıyor... Ama çocuklar kapının önünden gitmeye razı değil... Partililer sertliği bir parça daha tırmandırınca, kaşlar çatılıp suratlar asılınca, çocuklar anlıyor ki iş ciddiye biniyor... Tam fiziki müdahale aşamasında çocuklar bu kez siyasi tutum alıyor.

–Abi ya, oy vercez ya, size ya... Size oy vercez ya...

Ekonomik saptama

Türkiye'de çocuk bezi pazarında dönen para 60 trilyon liraymış... 60 trilyonu millet olarak boka yatırıyoruz yani... "Sıçtı Cafer bez getir..."

Yalçın Küçük dava açmalı

Siyaset bilimci, araştırmacı, sosyalist yazar Yalçın Küçük, boynundan çıkarmadığı kırmızı kaşkoluyla da ünlü... Şimdi Haymana Cezaevi'nde düşünce suçlusu olarak yatıyor... Yalçın Küçük televizyon ya da gazetelerden, boyunundaki kırmızı kaşkoluyla Tansu Çiller'i izliyor mudur acaba? Eğer görmüşse bir an önce telif hakkı için yasal girişimlerde bulunmalı...

Haraççı belediye başkanı

İstanbul'da bir belde.. Adı Haraççı... 18 Nisan'da orada da belediye başkanı seçilecek tabii... *"Şu anda aldığımız bi habere göre"*muhabirimiz, Karaköy'den Perşembe Pazarı'na doğru propaganda yapa yapa giden bir seçim minibüsü gördüğünü bildirdi. Muhabirimiz, *"Seçim minibüsünde Haraççı Belediye Başkan adayı yazıyordu. Ben anlamadım, ne demek istiyorlar acaba"* diye bildirdi...

Seçim sonrası belediye başkanı seçilecek zatı muhteremin ilk işi şu ismi değiştirmek olmalı...

Ecevit hasta mı?

Ecevit hastı mı değil mi tartışması yapılıyor... Kimine göre sapasağlam, kimine göre durum vahim... Konuya Yoğurtçu parkında yürüyüşe çıkan iki yaşlı sosyaldemokrat açıklık getirdi:

"Hasta olmasa solun bölünmesine izin vermezdi? Tabii hasta bu adam ya!.."

METİN HAKYERİ
e-mail: hakyeri@yahoo.com

SEMRA CAN

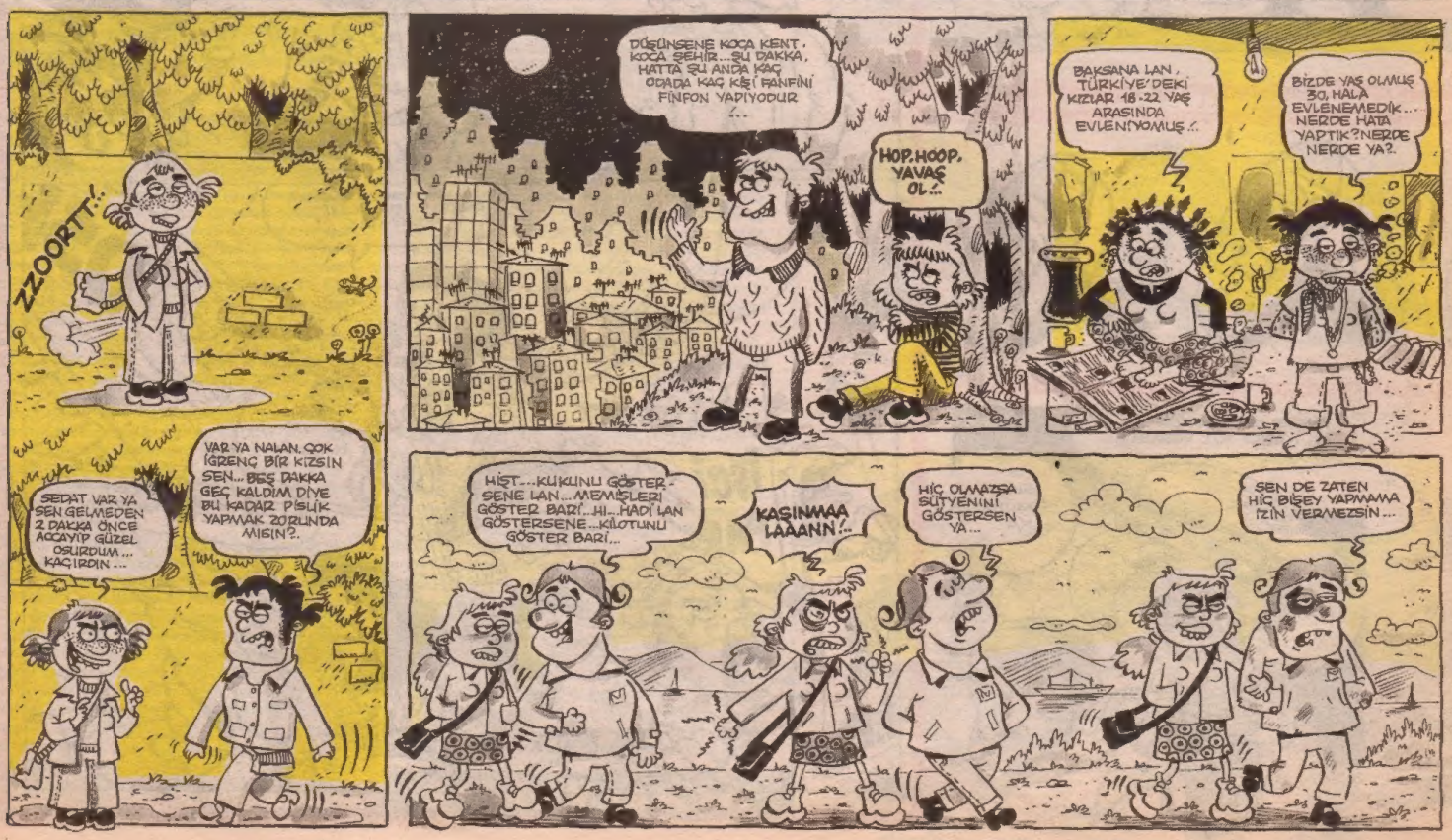

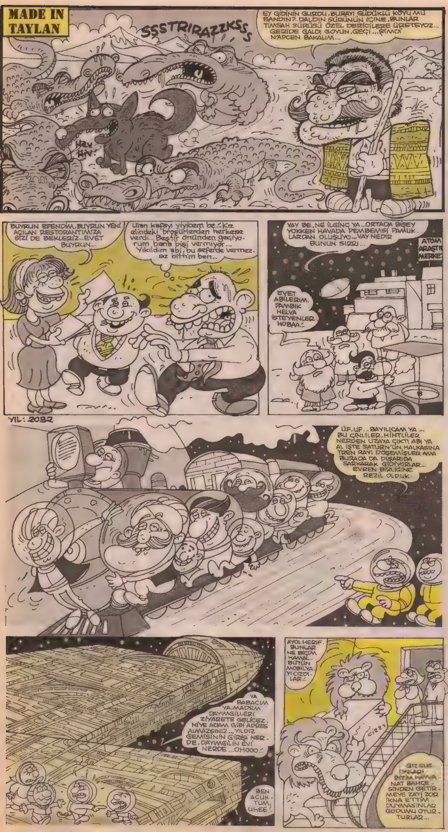

MİZAH ÖYKÜSÜ

DİŞÇİDEKİ ÇADIR

Geçen gün dişçiye gittim. Günde 3 kere yem[redacted]erden sonra [redacted]körlük yapıp[redacted]

Bir a[redacted]uğum diş he[redacted]ndevu işi tam[redacted]

Zaten[redacted]en çekine ç[redacted]n açtı. Ayn[redacted]" dedim. "[redacted]

- Evet[redacted]

Randı[redacted]emen dokto[redacted]

"Dokt[redacted]cak iş değil, [redacted]r düzelme[redacted]nüz de ne yap[redacted]oltuğa. Hani, [redacted], ama arkada[redacted] fazla yatıra[redacted]oturduğum k[redacted] arkadakin[redacted] horul uyurs[redacted]ğrısını unu[redacted]i seyrediyo[redacted]

- Sakı[redacted]y.

"Yaa [redacted]sun ki böyle[redacted]

Ağzım[redacted]şmaya. Do[redacted]ğil kazı çalı[redacted]güçlüyüm y[redacted]a, bağırır m[redacted] dişetime!

"Hay [redacted]

Gıkım[redacted]adının elinde[redacted] derin göğüs[redacted] eğilişinde [redacted]afifletiyor am[redacted]

Sürek[redacted]de gülümsü[redacted]adının eli nas[redacted]

"Üfff [redacted]de attı üzerin[redacted]zı dişleri çürü[redacted]u aletleri al[redacted]arkaya döndü[redacted]numu kaldırı[redacted]

Canım[redacted]k kez.

- Siz de [redacted] ço-cuklar[redacted]

Kadın[redacted]bağırma di[redacted] dedi. "Bu b[redacted]payın gözler[redacted]e uğraşırke[redacted]

- Nası[redacted]

- Örne[redacted]ğimiz güzel[redacted]anün, bakın[redacted]

Buyu[redacted]çüyor ne?

- Göz[redacted]aslında!

- Anl[redacted]

"Tam[redacted]lüyorum."

Bir ya[redacted]rüyor, bir ya[redacted]güzel kadın [redacted]te!"

Başla[redacted]pılmalı, değ[redacted]rçekten h[redacted]Aslında o b[redacted], dişçimi v[redacted]

Eyvah[redacted]

Nered[redacted]düşlüyorum[redacted]derimi kapat[redacted] Ama vücud[redacted]kendime [redacted], ama sakın çad[redacted]hayal kuruyorum[redacted]rum! Hem [redacted]çası:

"Düş[redacted]

Düşlü[redacted]

[redacted]

"Tamam" dedi [redacted]doğrulttuğu anda [redacted]

"1 Ni[redacted]

Yaşlı[redacted]

- Bey[redacted]

Hah h[redacted]z Aysun. [redacted] Nisan'da bu muayenehane[redacted] 13. hasta[redacted]parız bu şakayı. Çok kızmadın[redacted]mi bize?

Gülü[redacted]kavrama meğer. Ben asıl görüntümden utanıyordum. B[redacted]

Dokto[redacted]artık" ded[redacted]

"Olur, bu durumda kolaysa sen kalk bakalım[redacted]

Gülümseyerek ve önümü elimle kapatarak zor attım kendimi dışa[redacted]

C A N G A Z A L C I

İKİ ŞEHRİN HİKAYESİ....

Z.T.

Paris...

İSTANBUL HATIRASI

ÖLMÜŞ BU MESLEK ÖLMÜŞÜŞ!.. İKİ HAFTADIR TEK BİR MÜŞTERİ BİLE GELMEDİ!..

Londra...

MCMX

Londra,Ulusal galeri... Constable'ın ünlü Samanlı arabası tablosu.

Constable'ın tablosuna bakan iki kem göz dikkat...

GOOD

VONDER FUL!

AÇILIN!.. DAYANAMIYORUM!..AÇILIIIN!..

HEY!..

İĞRENÇ TABLO!.. İĞRENÇ!..BIRAKIN BENİ!..

YES,I GÖRMEYE DAYANAMIYORUM!.. BÖYLE REZİL BİR TABLO GÖRMEDİM!.. DÜZELTTİM RESMİ!.. BIRAKIIIN!..

İsim babası Katoz Hayri

–Hayri ağbicim, iyi günler...
–İyi günler kardeş, buyur...
–Ağbi, sigara kullanıyo musun?..
–Evet, niye sordun?..
–Ben artık kullanmıyorum da...
–İyi ediyosun, en güzelini yapıyosun...
–Fakat şöyle bi alet yaptım, bunu içiyorum...
–O neymiş öyle, evlerden uzak...
–Ağbi bak, şurasına tütünü basıyosun, yakıyosun, buradan da üflüyosun... Sigaradan daha keyifli...
–Hakkaten, kokusu da güzelmiş... Ama entel derler, dikkat et...
–Desinler abi... Bu alete bi isim bulabilecek misin?..
–Yapmışsın işte, ismini de sen koy...
–Aman abi, bi bu eksikti...
–Dur, "bi bu" mu dedin?.. Bibu... Yumuşak oldu... "Pipu" desek...
–Güzel ağbi "pipu"...
–Dur, hemen beğenme... Pipu... Pipa... Pipo olsun en iyisi...
–Şahane isim... Saygılar ağbi... Pipo... Müthiş oldu...

• • •

–Ağbi selam...
–Vay, gene mi sen?..
–Evet ağbi...
–Ne o, artık pipo kullanmıyosun...
–Bıraktım ağbi, çok uğraştırıyo... Artık yeni bir şey içiyorum, bak...
–Bu neymiş lan, kocaman...
–Bir nevi kalın sigara ağbi, dumanı çok içine çekmiyosun, ağızda hoş bi tat bırakıyo...
–Sen niye faydalı bişeyy bulmuyosun lan hiç?..
–Sıkıntım var abi... Buna bi isim bulsak...
–Yeter kardeşim, çok kokuttun burayı...
–Pardon ağbi... Hemen havalandırayım büroyu...
–Büro?.. Buro... Bak, gene yumuşak oldu... "Puro" diyelim gitsin iyisi mi!..
–Şahanesin ağbi... Ben böyle isim duymadım...

• • •

–Ağbi meraba...
–Nedir, bu sefer bişeyy içmiyosun...
–Tamamen bıraktım ağbi... Ama hep yanımda içiyolar...
–Vay ipneler... Peki neye isim arıyosun ki şimdi?..
–Ben bu durumda neyim ağbi?..
–İçmiyosun ama dumandan etkileniyosun... Yani aktif değilsin... Senin adın "pasif içici"dir bundan böyle...
–Saygılarım sonsuzdur sana Hayri ağbi!..

BABA

Sencer

Devamı arka sayfada

Baştarafı 13. sayfada

GELEN EVRAK

TERÖRÜ DOĞRU TANIMLAMAK

Bir tanıtım filmi...

Bir kadın ve bir erkek, elli yaşlarındalar...

Sokaktan geçen gençlere bakıp kendi gençliklerini düşünüyorlar...

Sonra 68-69 yıllarındaki öğrenci eylemlerinin siyah-beyaz görüntüleri geliyor ekrana. *"Bak şimdiki gençlere"* diyorlar. McDonalds'a giden, basket oynayan, bilgisayar başında çalışan gençlerin görüntüleri geliyor ekrana. *"Biz doğru düzgün derslerimizi bile takip edemezdik"* diyor kadın. *"Yaa"* diyor adam, *"Şimdiki gençlerin yaptıklarını biz yapamadık hiç"* anlamında bir şeyler söylüyor.

Siyah-beyaz işgal ve boykot görüntüleri arasından bir yazı beliriyor sonra: Terör!

Bu filmi hazırlayanların amacı ne diye sorası geliyor insanın. *"Bağımsız Türkiye"* pankartlarıyle yürüyüş yapan gençleri *"terörist"* ilan etmenin mantığı nedir? Tek istekleri tam bağımsız ve gerçekten demokratik bir Türkiye olan bu gençler, hangi eylemleriyle hak ediyorlar bu sıfatı?

68 kuşağı, -iddia ediyorum- cumhuriyetin en yurtsever, en cömert, en fedakâr ve en çok acı çekmiş kuşağıdır. Bugün kanadı kırık da olsa bir demokrasimiz varsa eğer, bence onların da payı vardır. Hiçbir biçimde böylesi bir yaftayı hak etmemektedirler. Kimseyi öldürmemiş yirmi iki yaşında insanları asmaktır asıl terör.

Hepimiz teröre karşıyız. En insani nedenle bile olsa masumların öldürülmesi vahşettir. Bu tanıtım filmini hazırlayanları şiddetle kınıyorum ve onları terörü doğru tanımlayıp tarihi saptırmaya çağırıyorum.

UĞUR

FERİDUN DEMİR

ALTAY YMARTI

Kış Günü (I)

Zulmünün keyfini çıkaran azgın bir kış akşamıydı ve Diyarbakır'ın artık tadı tuzu kalmamış caddelerine ince bir kar yağıyordu.

Beyazdı; yol kenarındaki ağaçların kara kuru dalları, evlerin kendi halindeki damları, dükkânların paslanmaya yüz tutmuş darabaları, elektrik direkleri, taksiler, dolmuşlar, at arabaları ve ille de insan yüzleri! Artık her şey beyazdı.

Üç kişiydiler. Salih, Fatma ve Oktay! Soğuğun geçmiş zamandan kalma bir canavar kesildiği böylesine savunmasız bir akşamda, omuzlarını kısmış, ellerini montlarının ceplerine sokmuş, öylece yürüyorlardı. Konuşsalar üşüyeceklerdi, pek laf etmiyorlardı. Ellerinden gelse burunlarını, gözlerini ve puç olmuş ellerini bedenlerinin ta içine, en derinine, en sıcak yerine sokacaklardı; amansız üşüyorlardı.

Sokak lambaları, iri ama hantal ateş böcekleri gibi yapışıp kalmışlardı gittikçe koyulaşan havaya. Kar taneleri gittikçe daha da irileşiyor, gittikçe daha da pervasızlaşıyorlardı. Bir de rüzgâr çıkmasın mı hiç utanmadan! Artık her yerde külrengi bir uğultu vardı.

Lamba ve dükkânların dokunsanız dağılacak cılız-sarı ışıkları yumuşak bir şekilde düşüyordu caddeye ve bu ışıkların içinden birkaç şaşkın taksi ile birkaç geçkin at arabası geçiyordu. Islaktı. Her yer fena halde ıslaktı.

"Şimdiye kadar gördüğüm en berbat kış" diye söylendi Oktay. Konuşurken soluğu bir tutam buhar olup savruluyor, dişleri birbirine vuruyordu. *"Vücut ısımız hâlâ 37'mi, çok merak ediyorum doğrusu!"* diye karşılık verdi Salih. Onu ise soğuk en çok bıyıklarından vurmuştu. Bıyıklarında ufacık buz parçaları vardı. Sanki kirağı düşmüştü. Şimdilik çareleri yoktu; yürüyorlardı.

Birden irkildiler. Uzun zamandan beri en az kendi sesleri kadar tanıdıkları bir ses! Yavaş yavaş, her zamanki sinsiliğiyle bir polis otosu geliyordu arkadan. Camları her zamanki gibi karanlık, içerideki gölgeler her zamanki gibi ürkütücüydü.

Alışmış olsalar da çekiniyorlardı bu arabalardan. Koskoca bir şehrin hoyratça çiğnendiği, işkence haberlerinin sokak aralarına yayıldığı, her köşenin bin yerinden kanatıldığı bir dönemdi ve bu otolar dışarıdakileri de gözden kaçırmamak, dışarıdakileri de tutsak etmek, yaralamak, boyun eğdirmek için gün boyu akrep gibi dolaşıp dururlardı caddelerde. Bu arabalar, mağrur fakat savunmasız bir kente keyiflerince endişe, tehdit, gözdağı salarlardı.

Salih, Oktay, Fatma dediğiniz kimler ki! Üç kendi halinde üniversiteli! Üçü de bu şehri ciğerlerinin en ücra köşelerine dek çekmiş, üçü de olup bitenin farkında olan gencecik insanlar! Elbette biraz ürperecekler.

Sivil polis otosu yılan gibi, o çok bilinen hırıltısıyla geçip gitti yanlarından. Giderken yağlı kara bir iş gibi üzerlerine çöken huzursuzluğu da alıp götürdü. Üçü de aynı anda iç geçirdiler.

Demiryoluna on-onbeş adım ya var, ya yoktu. Yandaki sebze pazarında yoksul bir telaş! Satıcıların üçü-beşi bir araya gelmiş, ellerindeki geniş naylonlarla kasaların üstünü örtmeye çalışıyorlardı.

Köşedeki Muharrem'in kahvesi ise sakindi. Buğulanmış camlarından az da olsa içerisi görülebiliyordu. Ortadaki iri kömür sobasına belki on el uzatılmıştı. Ah, ne güzeldir buz gibi bir havada ufak tefek ama bir yanardağ gibi coşan orta halli bir sobanın yanıbaşında demli bir çay içmek!

"Geldik sayılır" diyerek arkadaşlarını umutlandırdı Oktay. Buna en çok Fatma sevindi herhalde. Sesi ıslık gibi çıktı: *"Çok şükür, çok şükür!"*

Bakımsız ve biraz da çaresiz bir caddeyi koşar adım bitirmeye çalışıyordu üçü de; sanki birbirleriyle yarışıyorlardı. Sessizdi her şey; ortalıkta bir yas havası vardı sanırsınız. Akşam soluğunu tutmuş, rüzgârsa delirmişti. Üç gencin ayaklarının altındaki erimiş kar sesine çok uzaklardan gelen birkaç kabadayı köpek sesi eşlik ediyordu sadece, o kadar!

"Tamam geldik" dedi Oktay. Salih'le Fatma ellerinde olmadan bir oh çektiler. Artık tatlı bir rehavet vardı adımlarında. Sokağa kurşun gibi girip aile kabristanlarından hallice tek katlı evlerin yanından fırtına gibi geçtiler. Sokak körkütük karanlıktı. Kar aydınlığında yürüyüp Oktay'ların evine ulaştılar.

Çok şey görmüş geçirmiş eski bir evin ikinci katında oturuyorlardı Oktaygil. Evin annesi Gülderen'e göre bir evin rahatlığı *"müstakil ve düzayak"* olmasına bağlıydı. Bu ev müstakil olmasına müstakildi, ama maalesef düzayak değildi. İnsanın içine su serpen en önemli tarafı ise kirasının oldukça az olmasıydı. Bir de evsahibi, Allah için, çok anlayışlı adamdı. Aslında bir hayli kullanılışlıydı da bu ev: Bir salon, üç oda, bir mutfak, bir kiler, iki de tuvaleti vardı. Tuvaletlerden biri -inanmayacaksınız- balkondaydı. Tabii lafın gelişi tuvalet diyorum, çünkü Oktaygil orayı çoktan banyo yapmışlardı; bir soba, iki-üç büyük plastik bidon, bir leğen, bir de hamam kürsüsü, oldu mu sana en konforlusundan bir banyo! Yoksul yaratıcılığı bu, feriştahı gelse engelleyemez ki!

Hayat istediği kadar uzatsın tırnaklarını, yaşamayı bilmek gerek. Çaba önemli. Bu çaba belki çocuksudur, belki gülünesidir, ama asla nafile değildir.

Tak! Tak! Tak! Tak! Kale kapısı gibi heybetli, sarı boyalı kapıyı düşmana saldırır gibi çaldı Oktay. Birazdan kapıda elbette Gülderen! Ne de mahzun yüzü var öyle! Kırılganlık ve masumiyeti yüzyıllardır bir yara gibi yüzünde taşımış sanki!

"Oy canım çıkaydı! Buz kesmiş her yanınız. Çabuk girin içeriye!"

- SÜRECEK -

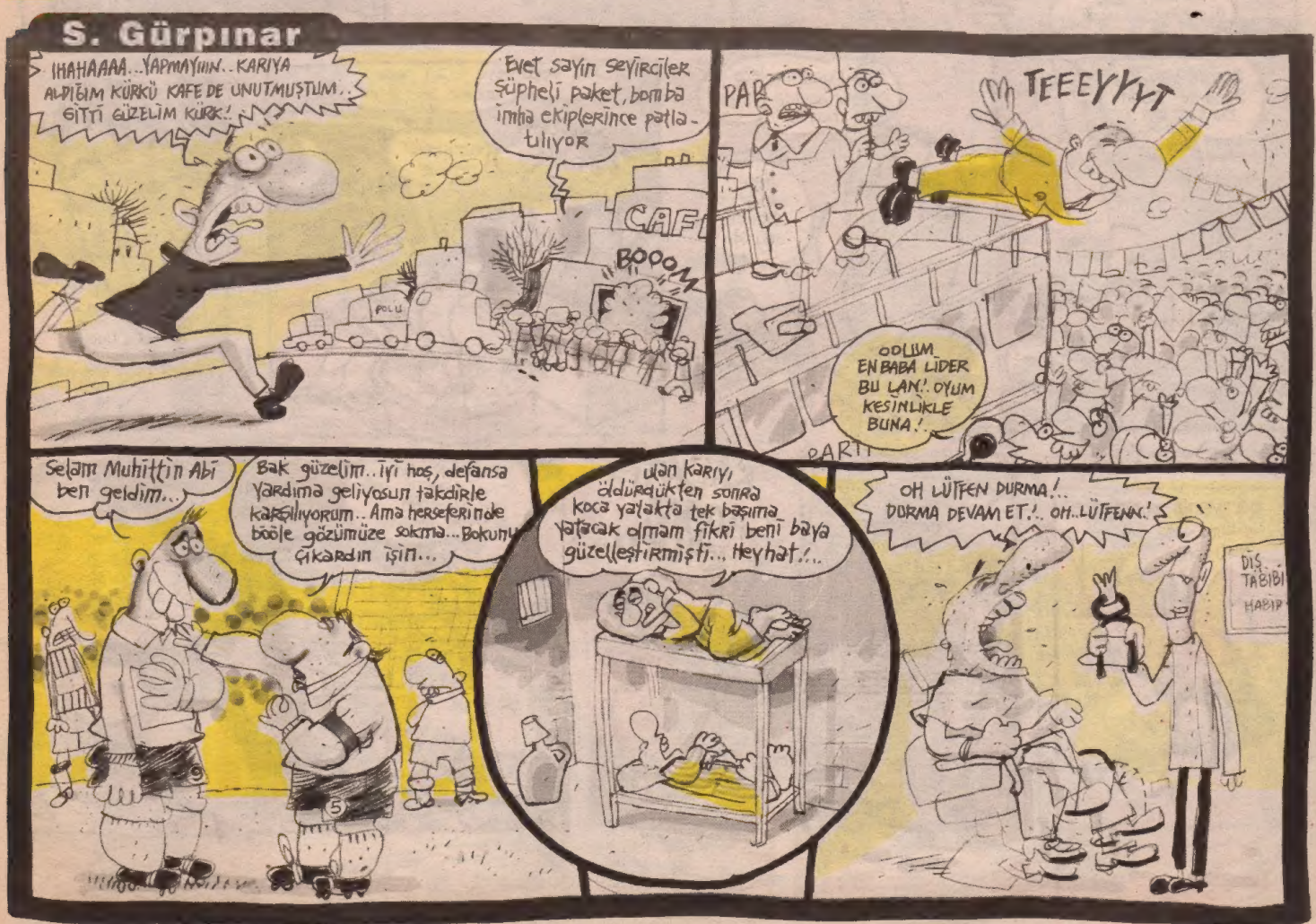

Cumhuriyet
Dinozor
Sayı: 88
8 Nisan 1999

İmtiyaz Hakkı Sahibi: Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık AŞ adına **Orhan Erinç** • ***Yazışleri Müdürü:*** Zafer Temoçin • ***Basıldığı Yer:*** Yeni Gün Haber Ajansı AŞ • ***Yayına Hazırlayan:*** Yedi Mayıs Haber Ajansı AŞ • ***Grafik Uygulama:*** Fenni Özalp • ***Kaligrafi:*** Şevki Sayışman
Tel: (0212) 512 05 05 / 428-429 • ***Faks:*** (0212) 512 54 55 • ***Adres:*** Türkocağı Caddesi, No: 39/41, Cağaloğlu / İstanbul